

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. Ž., narozený X, bytem D. 580, K.,
zastoupený: Mgr. Václav Voříšek, advokát, se sídlem Pod kaštany
245/10, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, se sídlem Škroupova
18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 16.5.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2018 č.j. PK-
DSH/2472/18 a o nákladech řízení o kasační stížnosti,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 16.5.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2018 č.j. PK-DSH/2472/18, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice (dále jen **správní orgán I.**

stupně) ze dne 29.1.2018, č.j. MeDO-8009/2018-Mencl., jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**), kterého se měl podle výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně dopustit tím, že „dne 18. 11. 2017 v 17:48:58 hodin na silnici I. tř. č. 22 v obci Brnířov, v blízkosti místní restaurace, u autobusové zastávky, ve směru jízdy na obec Kdyně, při řízení vozidla Škoda Octavia, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním zákonem v obci o 31 km/h (stanovená rychlost 50 km/h - naměřená rychlost 84 km/h – rychlost po toleranci 81 km/h). Měření bylo provedeno silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C (výr. č. 16/0256, č. snímku 2466).“.

2. **V podané žalobě** žalobce mimo jiné vyjádřil nesouhlas s postupem žalovaného, který nepřihlédl k doplnění odvolání ze dne 14.3.2018, dále vznesl námitku proti tvrzení správních orgánů, týkající se správné identifikace měřeného vozidla, kdy především poukázal na nečitelnost registrační značky vozu na pořízeném snímku z měření, proto považoval zjištěný skutkový stav v rozporu s § 3 správního řádu. Také namítal, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s Návodem k obsluze rychloměru, což vyvodil na základě fotografie z měření, kde se měřené vozidlo nacházelo více vlevo na snímku měření, přičemž by mělo měřené vozidlo zabírat spíše pravou část snímku. Současně žalobce odkázal na výpověď policisty, z níž vyvodil závěry, které zpochybňují správné provedení měření tak, jak jej deklarovali sami policisté, kdy v době instalace automobilu a seřizování měřícího zařízení, seděl jeden z policistů v autě, a tudíž nemohl být nápomocen k správně provedené instalaci, kterou předepisuje Návod k obsluze. K uvedenému žalobce připojil fotografie, z nichž dovozoval pochybení při této činnosti a rovněž komentář k jejich lepšímu vysvětlení. K uvedenému ještě dále připojil výpočty potvrzující jeho tvrzení vycházející z předešlé fotografie a úvahy. Rovněž poukázal na fakt, že pouhé proškolení policistů neznámá, že se nedopustili výše uvedených porušení Návodu k obsluze. Žalobce dále poukázal na fakt, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s § 79a zákon o provozu na pozemních komunikacích, kdy k měření došlo z policejního vozidla v civilním provedení, tedy skrytým způsobem, bez vědomí žalobce, přičemž toto nemělo dle žalobce oporu v zákoně a bylo postupem *ultra vires*. Výstup z provedeného měření tak považoval žalobce za nepoužitelný důkaz. Dle žalobce nebyl dodržen předepsaný účel měření rychlosti – zvyšování bezpečnosti provozu, neboť bylo-li měření prováděno skrytým způsobem, dojde k minimálnímu naplnění účelu, kdežto bylo-li by měření prováděno viditelně, preventivní efekt by byl vyšší. Správní orgán se účelem měření nijak nezabýval. Žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí neuvedl, zda okolnosti, ke kterým přihlédl, byly polehčující či přitěžující a jaký vliv dané okolnosti měly na výši uložené sankce. Součástí námítky byl rovněž odkaz na § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), kdy správní orgán vůbec nezhodnotil možnost aplikace uvedeného ustanovení zákona. Žalobce rovněž namítal, že správní orgán I. stupně nezhodnotil všechna kritéria, která jsou uvedena v § 38 zákoně o odpovědnosti za přestupky. Žalobce také vyjádřil nesouhlas se zveřejněním svých osobních údajů a jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**). Závěrem požadoval žalobce, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 14.3.2018 č.j. PK-DSH/2472/18**, bylo dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29.1.2018, č.j. MeDO-8009/2018-Mencl., jímž byl žalobce uznán vinným ze

spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákon o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil z nedbalosti, neboť „dne 18.11.2017 v 17:48:58 hodin na silnici I. tř. č. 22 v obci Brnířov, v blízkosti místní restaurace, u autobusové zastávky, ve směru jízdy na obec Kdyně, při řízení vozidla Škoda Octavia, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním zákonem v obci o 31 km/h (stanovená rychlost 50 km/h - naměřená rychlost 84 km/h – rychlost po toleranci 81 km/h). Měření bylo provedeno silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C (výr. č. 16/0256, č. snímku 2466) (dále jen **předmětný přestupek**). Svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. V souladu s § 37 a § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky mu byla za přestupek uložena dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích pokuta v částce 3 000 Kč, splatná do 30 dnů po právní moci rozhodnutí. Dále byla dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč, stanovené § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb., a to do 30 dnů po právní moci rozhodnutí.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že žalovaný přezkoumal věc v celém rozsahu dle § 98 odst. 1 zákon o odpovědnosti za přestupky a zjistil, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 52 správního řádu. Potřebné důkazy (zejména foto z radaru se zobrazenou šablonou ověřující správnost měření spolu s pomůckou k vyhodnocení záznamu a svědeckou výpovědí svědka policisty H.) byly v řízení ze strany správního orgánu I. stupně provedeny a bylo na základě nich spolehlivě prokázáno, že se žalobce předmětného přestupku dopustil, neboť měření rychlosti proběhlo správně. V daném případě dostal správní orgán I. stupně povinnosti mu uložené v § 3 správního řádu, tedy zásadě materiální pravdy, kdy nelze pochybovat o skutečnosti, že vozidlu žalobce byla v inkriminovanou dobu naměřena rychlost jízdy 84 km/hod., což vyplývá z fotografie z radaru, na níž je zachyceno vozidlo tovární značky Škoda a z detailu jeho registrační značky bylo patrné, že šlo o vozidlo žalobce, které bylo následně zastaveno hlídkou Policie ČR. Z oznámení přestupku a úředního záznamu dále vyplynulo, že po zastavení vozidla byl jako jeho řidič ztotožněn dle předložených dokladů žalobce; ten se nacházel ve vozidle sám. O osobě řidiče vozidla neměl žalovaný tedy žádné pochybnosti; ani žalobce sám nikterak nezpochybňoval, že byl v inkriminovanou dobu řidičem změřeného vozidla. Z výpovědi policisty H. rovněž vyplynulo, že po změření vozidla se za tímto otočili a rozjeli, přičemž ho měli stále na dohled. Výpověď svědka policisty H. považoval žalovaný za věrohodnou, neboť byla ve vzájemném souladu se zbývajícimi podklady. Dále žalovaný uvedl, že rychlost byla naměřena rychloměrem Ramer 10 C, přičemž tento radar měl v době prováděného měření platný ověřovací list (č. 43/17). Totožnost radaru a jeho ověření dokumentuje údaj 16/0256 zaznamenaný na fotografii z radaru. Dále žalovaný na základě podkladových materiálů vyloučil i namítanou vadnost měření z důvodu nesprávné obsluhy měřícího zařízení, stejně jako možnost reflexe, neboť skutečnost, že došlo k dodržení návodu k obsluze, potvrzovala i šablona zobrazená na fotografii z radaru spolu s pomůckou pro vyhodnocení měření. V řízení nemohly být vypořádány námitky žalobce, jelikož žádné nebyly vzneseny. Závěrem pak žalovaný uvedl, že uložený správní trest pokuty za předmětný přestupek považoval za adekvátní a řádně odůvodněný. Rovněž neshledal žádné důvody, pro něž by bylo na místě postupovat dle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž od uložení správního trestu zároveň nebylo možné upustit s odkazem na § 125c odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Z výše uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno v aktuálně žalobou napadeném rozhodnutí.

4. Po doručení vyjádření žalovaného ze dne 27.6.2018 a správního spisu vedeného žalovaným v této věci **zdejší soud rozsudkem ze dne 31.7.2019 č.j. 17 A 70/2018-70 nevyhověl žalobě žalobce a výrokem I. jí jako nedůvodnou zamítl**. Ve svém odůvodnění zejména poukázal na pasivitu žalobce v průběhu celého správního řízení s tím, že žalovaný se nedopustil pochybení, nezabýval-li se námitkami uvedenými žalobcem v doplnění původně blanketního odvolání, neboť toto podání se dostalo do sféry žalovaného až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Dále soud vyloučil jakékoli pochybnosti o identifikaci vozu, jehož rychlost byla změřena, a to s ohledem na pořízené fotografie. Důvodné pochybnosti dle soudu nepanovaly ani o správnosti způsobu měření a jeho souladu s návodem k obsluze rychloměru, neboť jím pořízená fotografie zachytila změřené vozidlo v přípustné poloze, s čitelnou RZ (registrační značka) v rámci pomocné mřížky. Důkazy potvrzujícími bezchybnost měření byly dle soudu také ověřovací list rychloměru a výpověď policisty. Laickým výpočtům žalobce, jimiž správnost užití rychloměru zpochybňoval, dle soudu nebylo možné přisuzovat větší hodnotu, než pořízeným důkazům. Za dostatečně a přezkoumatelně odůvodněnou označil soud také výši uložené sankce.
5. Po podání včasné kasační stížnosti žalobcem ze dne 13.9.2019 ve věci **rozhodl NSS rozsudkem ze dne 20.2.2020 č.j. 6 As 182/2019-38**, jímž rozsudek zdejšího soudu ze dne 31.7.2019 č.j. 17 A 70/2018-70 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Z odůvodnění rozsudku NSS vyplývá, že kasační stížnost žalobce byla shledána důvodnou, přičemž bylo uvedeno mimo jiné, že závěry krajského soudu nebyly řádně odůvodněny a neměly ve spise oporu. Předně bylo krajskému soudu vytčeno, že nebylo možné tvrdit, že z pouhého pohledu na snímek lze identifikovat barvu vozidla, neboť záznam o přestupku z měřicího zařízení obsahoval fotografie černobílé, pořízené za tmy. Ačkoliv bylo možné konstatovat, že se jednalo o vozidlo tmavé barvy, nebylo možné s jistotou tvrdit, že se jednalo o barvu hnědou. Údaj o typu a barvě vozidla byl zaznamenán v tabulce pod fotografiemi, pohledem na snímek však tyto údaje být potvrzeny nemohly, což krajský soud nesprávně tvrdil. Dva menší snímky žádné údaje z měřicího zařízení neobsahovaly, neboť zřetelně nešlo o fotografie, nýbrž o výřezy detailů pořízené z jiné fotografie, či jiných fotografií. Nejednalo se tak, dle tvrzení krajského soudu, o vícero různých snímků. NSS dále souhlasil s žalobcem, že tvrzení zdejšího soudu o snímání vozidla „ve více záběrech“ nemělo ve správním spise oporu. Dále bylo uvedeno, že zatímco obrázek detailu obličeje osoby za volantem byl výrazně rozostřenější, než snímek celého vozidla obsahující údaje z měření, a bylo jej možné bez pochybností považovat za výřez prvního snímku, v případě obrázku detailu RZ takový závěr bez dalšího učinit nebylo možné. Zatímco totiž na snímku celého vozidla není RZ vozidla vůbec čitelná a místo RZ se zobrazovalo toliko jako bílý pruh a snímek je, jak uvedl žalobce „zrnitý“, na detailu byla zobrazena zcela čitelná RZ na černém pozadí a obrázek byl výrazně ostřejší než snímek celého vozidla. Žalobcem zdůrazněný kvalitativní rozdíl obou obrázků byl zjevný. Krajský soud však toliko konstatoval, že neměl pochyby o tom, že byla změřena rychlost právě vozidla řízeného žalobcem ani o tom, že se všechny snímky vztahovaly k měřenému vozidlu, aniž přesvědčivě vysvětlil, jakou úvahou k těmto jednoznačným závěrům dospěl. Žalobce vyjádřil konkrétní a racionální pochybnosti o vzájemné souvislosti obrázku detailu RZ se snímkem opatřeným údaji z měření, tj. o tom, že rychlost 84 km/h byla naměřena právě vozidlu RZ X. Krajský soud však žalobcem vyslovené pochybnosti nerozptýlil a

přesvědčivě nevyvrátil žalobní tvrzení, že detail RZ nebyl výřezem z hlavního snímku. Argumenty užité zdejší soudem v reakci na tento žalobní bod neměly ve spise oporu. Popsané nedostatky úvah krajského soudu činily jeho rozsudek nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Závěrem bylo uvedeno, že o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí [§ 110 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)].

6. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 14.3.2018 i vyjádření žalovaného ze dne 27.6.2018 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky bylo napadené rozhodnutí ze dne 14.3.2018 žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 16.3.2018.
7. Po písemném vyhotovení rozsudku NSS ze dne 20.2.2020, který nabyl právní moci dne 24.2.2020, byl spis zdejšímu soudu doručen dne 6.3.2020.
8. Zdejší soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., když účastníci řízení netrvali na nařízení jednání a nebylo nutno doplnit skutkový stav.
9. Podle **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích** „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.*“
10. Jelikož NSS v této věci v rozsudku ze dne 20.2.2020 č.j. 6 As 182/2019 – 38, shledal důvodnou pouze jednu námitku (resp. jeden okruh námitek), odkazuje soud v ostatním na své rozhodnutí ze dne 31.7.2019 č.j. 17 A 70/2018-70, potažmo na zrušující rozsudek NSS ze dne 20.2.2020 č.j. 6 As 182/2019 – 38, kde byla v odůvodnění zbylá argumentace zdejšího soudu potvrzena jako správná, v důsledku čehož nepovažuje soud za nezbytné opětovně tuto argumentaci zde uvádět a opakovat ji, jelikož je všem účastníkům známa z doručného rozsudku NSS. Namísto toho se bude věnovat pouze vytčené části svého původního rozhodnutí, kdy v souladu s názorem vysloveným NSS v témže zrušujícím rozsudku („*Krajský soud se bude povinen řádně vypořádat s uplatněným žalobním bodem nečitelnosti RZ vozidla a nemožnosti vztáhnout obrázek detailu RZ ke snímku z měřicího zařízení. Krajský soud posoudí, zda je možné ztotožnění stěžovatelova vozidla s vozidlem, jehož rychlost byla změřena, pomocí jiných již ve správním řízení provedených důkazů, a případně dokazování k otázce, vozidlo jaké RZ je na fotografii z měřicího zařízení zachyceno, doplní. Neshledá-li krajský soud oporu dosud učiněných závěrů v obsahu spisu, nabízí se např. možnost opatření originálu záznamu z měřicího zařízení či výslech osoby, která záznam pořídila.*“), kterým zavázal zdejší soud vypořádat se s námitkou nečitelnosti RZ vozidla a nemožností vztáhnout obrázek detailu RZ ke snímku z měřicího zařízení, neshledal opakovaně tuto žalobní námitku důvodnou, neboť žalovaný, respektive správní orgán I. stupně, zjistil skutečný stav věci způsobem, který vylučuje jakékoliv pochyby o tom, že bylo změřeno jiné vozidlo než vozidlo žalobce.
11. Žalobce především nesouhlasil s tím, že by bylo z pořízeného snímku patrné, že bylo změřeno právě jeho vozidlo. Ačkoliv lze souhlasit s žalobcem, že se na hlavním snímku nachází skutečně dvě vozidla, pouze vozidlo první (zachycené na snímku blíže ve směru k radaru) se nachází v pozici, ve které radar provádí měření (tzv. radarový svazek). V tomto místě soud odkazuje na dokument „*Vyhodnocení záznamu*“ založený ve správním spise na č. l. 14 – 19, z jehož obsahu vyplývá zcela jednoznačně, že jsou – li v zachyceném snímku z radaru zachyceny dvě jedoucí vozidla, je měřeno to, které se nachází právě v onom tzv.

radarovém svazku. V daném případě se v radarovém svazku nacházelo právě ono první vozidlo, které bylo identifikováno jako vozidlo žalobce. Nemůže být tudíž dále pochyb o tom, které ze dvou vozidel na snímku bylo radarem změřeno; jednalo se o vozidlo řízené žalobcem, jak bylo následně zjištěno policejní hlídkou.

12. Ohledně rozporování kvality mezi snímkem hlavním a z něj pořízeného výřezu soud konstatuje, že ačkoliv je na hlavním snímku obraz zrnitý a RZ nečitelná (pravděpodobně z důvodu přespícení), nevylučuje to, aby při další úpravě tohoto snímku, bylo dosaženo takové kvalitativní změny pořízeného výřezu do té míry, ze kterého bude RZ čitelná. Žalobcem namítaná zrnitost pořízené fotografie (snímek) byla nejspíše způsobena tím, že byla pořízena v horších světelných podmínkách, neboť s ohledem na roční a denní dobu (17.11.2018, v 17:48:58 h.) lze konstatovat, že již byl večer a šero. Za takových okolností lze z běžných zařízení zachycujících obraz odvodit, že za takových podmínek pořízený snímek nemusí dosahovat stejné úrovně kvality jako snímky pořízený za denního světla. Tato skutečnost však nemění nic na tom, že i přes takto ne zcela nejkvalitněji pořízený hlavní snímek, nemůže být pochyb o prokázání skutečnosti, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce (viz následující bod 13.).
13. V návaznosti na výše uvedené odkazuje soud na přílohy k podání žalovaného ze dne 6.3.2020 (straně žalobce bylo uvedené doručeno dne 27.7.2020), kde je uvedeno ve vyjádření Policie ČR v této věci s odkazem na „Archiv, Návod k obsluze“ mimo jiné: „... fotografie pořízené měřičem rychlosti Ramer 10C jsou po stažení ze zařízení zpracovávány v programu Archiv, který dodává firma RAMET C.H.M. a. s. KUNOVICE i s návodem k obsluze programu. Podrobné informace k programu a jeho obsluze naleznete v tomto návodu. Po stažení fotografií je v programu Archiv vytvořena tabulka s jednotlivými záznamy, kdy po otevření fotografie, kterou chce policista upravit a vytisknout, není možné přidat jinou fotografii, jde pouze upravovat jednotlivě otevřené fotografie, které jsou chronologicky dle vytvoření číslovány. Z této fotografie jde vytvořit dva výřezy a to registrační značky a obličej, rámečky jsou od sebe rozlišeny barevně, červený je pro registrační značku a zelený pro obličej. Oba výřezy je možno dále upravovat za účelem zkvalitnění čitelnosti, kdy každý výřez i hlavní fotografie má svoje filtry a další možnosti úprav. Obsah snímku není možné měnit, pouze lze pomocí jednotlivých filtrů, které program obsahuje, zlepšit čitelnost snímku popřípadě jeho částí.“ (v podrobnostech dále soud odkazuje na str. 103–105 Návodu k obsluze, který se touto problematikou zabývá).
14. Uvedené tvrzení společně s Návodem k obsluze již pouze dokládá, že poté, co je vozidlo změřeno, může být zpracována pouze fotografie zachycující toto měřené vozidlo. Poté jsou dále v programu Archiv za pomoci různých filtrů pro zlepšení čitelnosti detaily výřezů z hlavního snímku upravovány. V daném případě je z pořízeného hlavního snímku patrné, že ten neposkytuje dostatečně jasný záběr RZ, která byla v daný moment patrně přespícená, nicméně za pomoci programu Archiv a v něm nabízených filtrů, bylo toto přespícení utlumené či jinak odstraněno tak, aby bylo možné text obsažený na RZ jednoznačně určit. V daném případě bylo po provedení výše uvedených metod na detailním výřezu RZ rozpoznatelné označení X. Ačkoliv je tedy hlavní snímek zrnitý, je možné jeho kvalitu, resp. kvalitu výřezu snímku zobrazujícího detail RZ zvýšit za pomoci programu Archiv do té míry, že i jinak kvalitativně horší hlavní snímek, následně poskytne dostatečně kvalitní obraz pořízeného výřezu. Přesto nelze aplikovat tento postup na veškeré obrazy, neboť jejich strukturální složitost by neumožnila ani za pomoci použití filtrů takové zvýšení kvality, příkladem budiž zachycená tvář řidiče. Nicméně RZ lze označit za strukturálně jednoduchý obraz pro použití filtrů a zvýšení její kvality, neboť se

jednalo především o odstranění přílišného přesvícení. V dnešní době není úprava fotografií tímto způsobem nijak neobvyklá. Navíc, jak dále vyplývá z vyjádření žalovaného ze dne 6.3.2020, program Archiv neumožňuje žádnou další manipulaci s fotkami tak, aby mohli policisté jakkoliv přiřazovat detaily z jiných snímků k nesouvisejícím snímkům. Soud tedy rovněž zavrhuje možnost, aby policisté do výřezu z hlavního snímku (detail na RZ) vložili detail jiné RZ než změřeného vozidla (otázku, jaké vozidlo bylo změřeno, vypořádal soud již výše). V dané situaci se taková situace jeví i dosti nepravděpodobná, neboť z pořízené fotografie je patrné, že druhý vůz se nachází ve větší vzdálenosti než vozidlo žalobce, čímž by byl pořízený výřez detailu na RZ jistě nepoužitelný, a to s ohledem na stav detailního snímku RZ žalobce, který v daném případě postačuje a její detail je čitelný, nicméně není již zcela ostrý a jasný, jako by tomu bylo např. na snímku pořízeným za denního světla. Lze si proto představit, jak by vypadal detailní výřez RZ vozidla jedoucího za vozidlem žalobce. Přesto že i nadále zůstala nerozpoznatelná tvář žalobce na druhém výřezu z hlavního snímku, nepostačuje tato nejasnost pro vnesení pochybností do již zjištěného stavu věci, neboť tyto pochybnosti dále vylučují další skutečnosti případu. Mezi tyto skutečnosti se řadí zejména výpověď policisty H., který potvrdil, že po změření vozidla se jej vydal spolu s kolegou zastavit a oznámit žalobci jím spáchaný přestupek, přičemž součástí oznámení byla i identifikace žalobce a kontrola pravosti jím předložených dokumentů stejně jako zapsání RZ vozidla, přičemž identifikační údaje jsou zachyceny v oznámení přestupku ze dne 18.11.2017, č.j. KRPP-173683/PŘ-2017-030106 (č.l. 3 správního spisu). V průběhu sledování žalobce až do místa zastavení neztratila policejní hlídka vozidlo žalobce z dohledu, tudíž nemohlo dojít k záměně vozidla či řidičů tohoto vozidla a žalobce se ve vozidle nacházel sám. Dalším druhotným znakem k prokázání toho, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce, je i rozpoznatelnost barvy, resp. odstínu vozidla, kdy jak i NSS soud potvrdil, je zřejmé, že se jednalo o vozidlo tmavé barvy, což v případě žalobce odpovídá skutečnosti (vozidlo hnědé barvy). Tato skutečnost sama o sobě by nebyla schopna nic prokazatelně potvrdit či vyvrátit, avšak v kombinaci s dalšími podklady již jen utvrzuje v tom, že bylo skutečně změřeno vozidlo žalobce a žádné jiné. Po posouzení všech v řízení vyllynulých skutečností shledal soud žalovaným zjištěný stav věci za správný a odpovídající všem skutečnostem a okolnostem případu.

15. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu opět zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), neboť žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou ani v řízení po řízení o kasační stížnosti žalobce a správní orgány při rozhodování o přestupku žalobce postupovaly v souladu s příslušnými zákony a nepoškodily jej na jeho právech.
16. Žalobce, ačkoliv uspěl v řízení o kasační stížnosti, neměl v konečném posouzení věci úspěch a správní orgán nepožadoval na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
17. Z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti samosoudkyně Mgr. Jany Komínkové, jíž byla věc přidělena k rozhodnutí, o žalobě rozhodla samosoudkyně JUDr. Alena Hocká na základě Opatření místopředsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 15.6.2020 sp. zn. Spr 1574/2020.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. srpna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně